



# The Holy See

---

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

*NA OPĆOJ AUDIJENCIJI*

*Srijeda, 28. travnja 2004.*

## **Nada zajedništva s Ocem u vječnosti**

Kateheza br. 17 - U teškoćama i progonstvu - nada zajedništva s Ocem u vječnosti Uvodno čitanje: Psalam 27,7-14 (Večernja - srijeda I. tjedna) Slušaj, Gospodine, glas moga vapaja, / milostiv mi budi, usliši me! / Moje mi srce govori: "Traži lice njegovo!" / Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim. / Ne skrivaj lica svoga od mene. / Ne odbij u gnjevu slugu svoga! / Ti, Pomoći moja, nemoj me odbaciti! / I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj! / Ako me otac i mati ostave, / Gospodin će me primiti. / Nauči me, Gospodine, putu svojem, / ravnom me stazom povedi / poradi protivnika mojih. / Bijesu dušmana mojih ne predaj me, / jer ustadoše na mene svjedoci lažni / koji dašću nasiljem. / Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja / u zemlji živih. / U Gospodina se uzdaj, ojunači se, / čvrsto nek bude srce tvoje: u Gospodina se uzdaj!

1. Bogoslužje Večernje podijelilo je Psalam 27 na dva dijela, slijedeći sam ustroj teksta koji slični diptihu. Sada smo odslušali drugi dio te pjesme pouzdanja koja se uzdiže Gospodinu u mračni dan napada zla. To su retci 7-14 toga Psalma, koji počinju uzvikom upućenom Gospodinu: "Milostiv mi budi, usliši me!" (r. 7), nakon čega izriču snažnu potragu za Gospodinom, praćenu bolnim strahom od ostavljenosti od njega (usp. rr. 8-9), a na kraju pred našim očima ocrtavaju dramatično obzorje gdje ponestaje čak i obiteljske ljubavi (usp. r. 10) dok napreduju "protivnici" (r. 11), "dušmani" i "svjedoci lažni" (r. 12). No, i ovdje, kao i u prvom dijelu Psalma, odlučni je čimbenik povjerenje molitelja u Gospodina, koji spasava u kušnji i pomaže u vihoru. Vrlo je lijep, u tom smislu, poziv kojim se Psalmist na kraju obraća sebi samome: "U Gospodina se uzdaj, ojunači se, čvrsto nek bude srce tvoje: u Gospodina se uzdaj!" (r. 14; usp. Ps 42,6.12 i 43,5). I u drugim je psalmima bila živa sigurnost da se od Gospodina dobiva snaga i nada: "Čuva Gospodin svoje vjernike, a po zaslugi vraća onima koji postupaju oholo. Budite hrabri i jaka srca, svi koji se u Gospodina

uzdate!" (Ps 31,24-25). A već i prorok Hošea ovako poučava Izraela: "Čuvaj ljubav i pravednost i u Boga se svoga uzdaj svagda!" (Hoš 12,7).

2. Zadovoljit ćemo se sada da osvijetlimo samo tri simbolička elementa koji imaju veliku duhovnu snagu. Prvi je onaj negativni koji se odnosi na tlačenje neprijatelja (usp. Ps 27,12). Oni su označeni kao zvijer koja "vreba" na svoj plijen, a zatim, još izravnije, kao "svjedoci lažni" koji kao da iz svojih nozdrva dašću nasiljem, upravo kao i divlje zvijeri pred svojim žrtvama. Postoji, dakle, u svijetu agresivno zlo, koje u Sotoni ima vođu i nadahnitelja, kako to bilježi i sveti Petar: "Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre" (1 Pt 5,8).

3. Druga slika na sasvim jasan način zrcali mirno pouzdanje vjernika, pa makar bio napušten čak i od roditelja: "Ako me i otac i mati ostave, Gospodin će me primiti" (Ps 27,10). I u osamljenosti i u gubitku najdražih osjećaja, molitelj nije nikad sasvim sam, jer nad njega se nadvija milosrdni Bog. Misao leti prema poznatome odlomku proroka Izaije, koji Bogu pripisuje suosjećanje i nježnost veću od majčinske: "Može li žena zaboravit svoje dojenče, ne imat sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboravit neću" (Iz 49,15). Podsjećajmo sve starije i bolesne osobe, one zaboravljene od svih, kojima nitko nikada neće iskazati nježnost, upravo na ove riječi Psalmista i proroka, da tako osjete očinsku i majčinsku ruku Gospodinovu kako tiho i s ljubavlju dodiruje njihova napaćena i možda suzama naborana lica.

4. Dolazimo, tako, do trećega i posljednjeg simbola, više puta ponovljenoga u Psalmu: "Traži lice njegovo! Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim. Ne skrivaj lica svoga od mene" (rr. 8-9). Lice je Božje, dakle, cilj duhovne potrage molitelja. Na kraju izbija neupitna sigurnost da će "uživati dobra Gospodnja" (r. 13). U jeziku psalama "tražiti lice Gospodnje" često je sinonim ulasku u hram radi slavlja i kušanja zajedništva s Bogom na Sionu. No, taj izričaj obuhvaća i mističnu potrebu božanskoga sjedinjenja putem molitve. U liturgiji, dakle, kao i u osobnoj molitvi, darovana nam je milost da nazrijemo ono lice koje, za našega zemaljskoga života, nikada nećemo moći izravno ugledati (usp. Izl 33,20). Međutim, Krist nam je objavio, na dostupan način, božansko lice te nam obećao da ćemo ga o konačnom susretu u vječnosti - kako nas podsjeća sveti Ivan - "vidjeti kao što jest" (1 Iv 3,2). A sveti Pavao dodaje: "tada ćemo gledati licem u lice!" (1 Kor 13,12).

5. Tumačeći taj Psalam, veliki kršćanski pisac iz trećega stoljeća Origen kaže ovako: "Ako neki čovjek bude tražio lice Gospodnje, vidjet će slavu Gospodnju na otkriveni način te će, postavši jednak anđelima, uvijek gledati lice Oca koji je na nebesima (PG 12,1281). A sveti Augustin, u svome tumačenju Psalama, ovako nastavlja molitvu Psalmista: "Nisam od tebe tražio neku nagradu koja bi bila izvan tebe, nego tvoje lice. Lice tvoje, Gospodine, ja tražim. Ustrajno ću nastaviti tu potragu; neću tražiti nešto malo, nego tvoje lice, Gospodine, kako bih te ljubio ne tražeći uzvrata, budući da ne nalazim ništa što bi bilo vrednije... Ne odbij u gnjevu slugu svoga, da se tražeći tebe, ne bih namjerio na nešto drugo. Koja bi kazna mogla biti teža od toga, za onoga koji ljubi i traži istinu tvoga lica?" (Esposizioni sui Salmi, 26,1,8-9, Roma 1967, str. 355.357).

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana